

Бодљикаво пресе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату врме «Пресе» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 25 СЕПТЕМБРА 1943

БРОЈ 96 — ГОД. III

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

МАРИОНЕТСКО ПОЗОРИШТЕ „ШМОЉА“

— Ово нешто не функционише. Неко нам сече конце!

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД

ЗАЛУД ЧЕРЧИЛ БАНКУ ДРЖИ -- КАД СУ НЕМЦИ СВУДА БРЖИ

Два ортака још фарбају ал' без четке
Место топа и пиштоља — раде сплетке
На »пуф« хтели да добију једну битку
Па су мину наместили — али плитку
Са Бадолом покушали један врч
Ал' у самоме почетку дрмну грч
Место славе и победе — дошла платка
Код Бадоља снага била много кратка
И брука их дочекала неизмерна
На обали плавог мора, код Салерна
Четир дана брчкали се као деца
Појави се нови Везув, па их сеца
Немци бију изистински, нема шале
А ортаци престали су да се хвале
Јер ова их сила бије, ломи, цепа
Фалило је врло мало до Дијепа
А кад Немци што су хтели, извршише
Ортаци се опет мало охрабрише
Па просуше нове хвале и прогнозе
И на својој бурној машти даље возе.

— Вашу форду можете мирно задржати, господине маршале, — она нам никад није била опасна.

Са фронтова разних вести сада стигле
Мрачне силе из Азије све су се подигле
Да победу сад извојште, у потоцу
Да униште сву културу и Европу
Ал' узалуд борба бесни, чуда ствара
Када је то само рачун без крчмара
Јер последњи то је талас болшевизма
Нас не може савладати зло и пизма
За годину дана дошли близу Дњепра
А на Волгу Немци дошли, попут ветра
Ко уме да види, он осећа јасно
За црвени ваљак све је сада касно
Пропала му нада, мора он да скикне
Место њега ново добро ће да никне
Ствар је сада јасна, решење је близу
Стаљин и дружина видели су кризу
Па желе на снагу и још на брзину
Да извуку себе, ову кризу мину
Ал' цабе им мука, цабе троше снагу
Њима спаса нема, отишли су врагу.

ПРЕГЛЕД СТРАНЕ ШТАМПЕ

АМЕРИЧКИ ПРОСПЕРИТЕТ У ПАЛЕСТИНИ

Ханфа, септембра. — У последње време у Палестини је завладао прави амерички просперитет. Шверцери и гангстери америчког типа, имају пуне руке посла и млате паре. Јевреји и Арабљани много се воле и често праве утакмице у гађању револверима, митраљезима и бацању »камена с рамена« са ручним гранатама. Амерички полцер културе потпуно је успео.

СТАРА ПЕСМА НА НОВ ГЛАС

Москва, септембра. — Новоосињени »дривени фронт« почео је већ да ради пуном паром. Испеване су нове црвене песме, а најлепша је од њих »други фронт«. То је, заправо, стара песма на нов глас, само је сада пребачена у духовне — црквене песме.

Неки чланови »црвених кругова« делегирани су за Лондон и Вашингтон да, уместо Литвинова и Мајског, певају ову песму, пошто су овима од силног дерања, попуцале гласне жице.

ПОСЛЕДЊИ МОХИКАНЦИ

Гибралтар, септембра. — Један део југословенског циркуса без »Југословена«, на челу са директором Пурићем пропутовао је кроз Гибралтар за Каиру. На питање страних новинара, зашто не путује цела трупа, Пурић је само одмахнуо руком и рекао:

— Откуд знам шта се ради! Добио сам наређење од нашег финансијера да кранем са трупом у egzотичне земље, а ја сам, знате, чиновник-човек па слушам наредбодавце. Тек када сам кренуо видим да су моји ортеци Хрват и Словенац ударили у пишман и певају другу песму. Изгледа ми да ћемо у Каиру бити последњи Југословени. А баш је штета, тако смо се лепб слагали — као рогови у врећи.

ДЕМОКРАТСКА БРЗА БРЗИНА

Енглески лист »Пипл« износи да четири године после несреће енглеске подморнице »Тетис«, која је потонула у заливу Ливерпула са целокупном посадом, десет удовица радника и кижињера, који су се удавили приликом ове катастрофе, још увек чекају на обећану пензију од стране владе. Одговлачење ових пензија тумачи се тиме, што важни сведоци који седе на високом положајима у адмиралитету, нису могли бити саслушани јер »немају времена«.

Колико ли би тек европски народи морали чекати на обећану слободу, кад би ова нешто зависила од Енглеца, када са својим сопственим народом поступају као са Индусима!

ДУПЛИ РЕФЛЕКТАНТИ

Вашингтон, септембра. — Поводом питања коме ће припасти италијанска флота, оба претендента, Џон Бул и Ујка Сам изјавили су да имају подједнака права.

Пошто никако не може да дође до споразума, коме да припадне флота, Ујка Сам је решио да се прими старатељства, пошто се он иначе стара и о многим енглеским добрима.

НИЈЕ САН НЕГО ЈАВА

»Њу Ревју« из Лондона јавља: »Програми Јапанаца за њихово ново пацифичко царство просто запрепашћује«. А још више је чудно, да то није само јан, као што га Енглези умеју да сањају, него је Јапан поставио стварне темеље од тврдог материјала.

»УЈКА САМ ГРАБИ...«

»Јоркшајр Пост« лист лепогана Идна, тужи се на америчку конкуренцију обавештајне службе, која сада даје вести и у чеким енглеским доминонијама и тако тако потискује Енглеце.

Може се раз, мети »бол« »Јоркшајр Поста« али то су савезнички односи. Ујка Сам нема скрупула. Гешефт је гешефт.

ЈОШ НИСУ НАУЧИЛИ

»Те статист« из Лондона доноси: »Јасно је као дан, да ћемо, ако и даље наставимо као до сада, доживети страховит слом, који, уосталом заслужујемо као и садашње муке, јер нисмо ништа научили од раније почињених глупости«.

»ГЕНИЈАЛНИ ПЛАН« СА МАЛОМ МАНОМ

Лондон, септембра. — Пошто је прошло време мистерија, лондонском музеју предат је на чување »генијални« план Ајзенхауера, према којем је Италија требала да буде окупирана за 48 часова. Овај план је разрађен у танчине и предвиђене све евентуалности.

Све енглеске и америчке радио станице биле су резервисане за одређен дан и ангажовани најгрлатији спикери, све расположиве војне плех-музике стајале су спремне на Сицилији, да умарширају у италијанске градове и отсвирају новокомпонован Бадолов марш. Уопште, према овом плану све је било спремно и предвиђено, сем једне »ситнице«.

Једина мана овог плана је та, што није предвиђено да ће Италију неко бранити, а шепртље освајати.

ТЕШКО ПИТАЊЕ

Лондонски »Спектатор« пише недавно о јеврејском проблему: »Не може бити сумње, да један део, и то знатан део јеврејских општина у Енглеској има мрачну прошлост. Кома је у интересу да се ова тема држи у тајности и да се о њој ћути?«

»Спектатор« поставља тешко питање, пошто је једино јеврејима интерес да се не износи њихов прљава веш, а зато је и тешко писати о томе у Енглеској!

БЕЗ КОМЕНТАРА

Енглески часопис »Спектатор« пише: »Наша радничка класа осећа се, овде у Енглеској, као прави робови. Зато и верују више далекој Москви него нашем властитом вођству.«

ЧЕРЧИЛОВА ДНЕВНА ЗАПОВЕСТ

— Желим, да Французи добију сваки дан своју порцију лагарија и њихов део бомби.

Гриво малог Јовице

Имам Данас много вазне вести. Имам Данас много вазне вести. Имам Данас много вазне вести. Имам Данас много вазне вести. Имам Данас много вазне вести.

вади зубе вец несто друго па је сацекао цика болу и био се с њега а После је тео да макља и тетка босу ал она га удала пик-слом у тинтелу и Сад има цалму ко да је тулцин. бола доктор уте као у село а Они се сад тузе и оци ваде ал јопет мој тата казе да це да се помиле јелбо насла влека заклпу. длуга је новост да је госпојица мила лодила сина. она казе да је то данас Моделно ал јопет се клије од света па је утекла код тетки у нис и све ку-не неког доктола сто је лецио да Јој узео силне пале а јопет је ни-је излецио и помого а мој тата казе да це сад лаксе да нађе му-за јел сви воледу да дођу на го-тово а ко ти даје моле ђурђо толки милаз и готово дете.

тлеца је новос да је цика гли-са потлосија туле пале па сад га јуле а он клисно у внутленос и тата казе да сад несто тлгује па кад залади он це да се влати у беоглад и да влати пале. оце ако им не тлеб ја га знам он је исти ко онај цале сто узме не влаца писи плопало а све плица о свом постењу, то ми је бас цеф посто су сви фалили тог глису како је ватла цовек који свр уме и зна а сад кад их закација они га гл-де, тели људи да заладе пале па сви тели са њим у олатаклук а кад је потлосија њихове пале они сад вицу дла лопова а то је оно ко тлази веце изгуби и своје из влече.

јос би писо ал молам да писам задатак посто нема сколске књи-ге па све ладимо на памет а ја то и волим јел тата не зна ста има дучим па му увек кзем да сам све изгладија и тако удесим ствал дидем у биоскоп и на тлке и јос ми он да пале.

све сад иде на блзину и пле-валу па ми деца мала то да ла-димо само ми се не допада сто нестају деца ко полеза па зато билам длуство.

вас јовица

Опрезан благајник

— Дакле ваш благајник, сем однетог новца, повео је са собом и вашу жену?

— Али, г. директоре, у њој не-ма ни паре...

— Баш зато, рече директор. По мислите само, кад би то неко ви-део!

— Што ме Перица непрестано тако чудно гледаш? упита тетка Ружа свог седмогодишњег сестри-ћа.

— Је ли, тетка, припадаш ли и ти лепшем полу?

ЊЕГОВ САВЕТ

— Дајте ми комад меса, али без масти. И без костију. И без жила.

— Онда је најбоље да узмете једно јаје, госпођо.

СЕТИО СЕ

Жена: — Недавно си ме питао шта бих желела за рођендан. Помисли — ноћас сам сањала о једној дивној бисерној огрлици!
Муж: — Одлично, сетио сам се, купићу ти један сеновник, па можеш видети шта значи тај сан.

ЈАСАН ЗНАК

— По чему закључујете да је Зорица заљубљена?

— По томе, што њен папагај у последње време стално уздише.

— Ало, келнер, је ли ова дама крај прозора већ платила свој рачун?

— Јесте, господине!

— Тако? Онда могу слободно с њом мало да поразгварам.

РЕКОРД

Стева: — Госпођице, ја вас љу-бим до лудила!

Она: — Па то ми је још неко рекао.

Стева: — Знам, али ја сам лу-ђи од њега!

ПРЕВАРИО ЈЕ

Муж: — Жао ти је што путујем на 48 сати? Па ја сам ти то већ рекао.

Жена: — Да!... Али ти си ми рекао да путујеш на осам дана.

ЗАДОВОЉИО ГА

Професор: — Колико је било крсташких ратова?

Перица: — Седам.

Професор: — Набројте их.

Перица: — Један, два, три, чет-ири, пет, шест, седам.

ТАТИН СИН

За врме свечане вечере, један од гостију случајно разбије ча-шицу. Док су се сви правили не-вешти, домаћинов синчић сикну: — Ау! Баш ону коју смо позај-мили!

Поповић је дошао да посети пријатеља, страственог ловца. Соб-е пријатељеве биле су пуне лов-вачких трофеја, највише рогова разне дивљачи. Поповић с инте-ресовањем обилази, свуда завиру је, тражи обавештања. Дошао је до вешалке за одело, која је има-ла две куке.

— Кажи ми, молим те, где си убио ову животињу?

Бодликава

Крстов дан! Дан бербе и слат-ког вина. Али ова модерна гене-рација тражи бербу сваки дан јер ко је луд да чека по годину да-на. Зато сад берба не зависи од датума, времена и винограда већ од брзине и вештине... По неки бата бере грожђе три пут дневно а неки целога века не стигну да оду на неку бербу... Има и та-ких који беру зелен бостан, док други беру кисело грожђе. А то све због тога што су забо-рављене српске традиције. Све треба радити у право време. На Преображење први пут окусити грожђе, за време међудневица спремати каце и бурад а за Кр-стов-дан берба. Јест, ал ко је од данашње генерације устању да не окуси грожђе пре Преображења и да чека на Крстов-дан. Сваком је хитно за паре зато хоће да бере али нико не воли да сеје, огрђе, реже и прска. Оно јест да има и таквих који упрскају ди-бидуз али то нису они који бере своју башту већ они који беру туђу муку. А кад је већ реч за прскање, изгледа да упрскавање у моди пошто је редак инсан ме-

Перица је опрезан

— Перице, помогни ми — тамо је један страшно безобразан.

— А колико је велик тај!

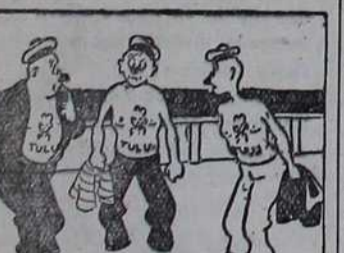
МОРНАРСКА ЉУБАВ

Моја вереница!

Твоја вереница!

Наша вереница.

ЗАБУНА

— Извините, господине, мислио је да су ко-сти.

Номичар у војсци

Чувени комичар Раму јави се једном за одсуство своје коман-данту пука. Објаснио је да га важни породични послови пози-вају да што пре иде кући.

— Не могу да ти дам одсуство — рекао је командант — твоја жена се жали да правиш чуда кад си код куће.

Раму је пошао из канцеларије, смуждено, али се на прагу зау-ставио и добацио преко рамена:

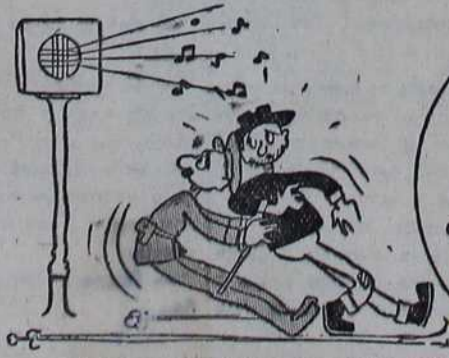
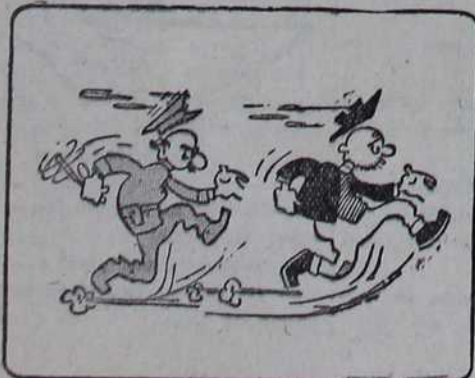
— Неко у овоме случају лаже! Никад у свом животу нисам био ожењен!

— Петнајест дана! викну пуков-ник за њим.

— Отсуства или затвора, г. пу-ковниче?

— Прво отсуства за послове код куће а затим затвор за не-учтиви тон према претпоставље-ном.

ЛОПОВАЦА И ПРЕВНОСНИ ЖАЦА

НАШИ КРАЗЕВИ

Равајло се сели

решио сам да манем Село и ги цепнем јер Нећу да ми смеју сеоско блато јербо ми се може ушо сам у паре и Сад оћу да проживим као човек заото оћу да Дођем у Биоград и да се шетам сврајле и врајлице и Она моја милунка нек гледа шта с њиве и ливаде, већ сам говорио с мицу Пиљарицу да Пусти ко кирајнију ал она вели ју равајло шта ће свет да каже ал јопет кад сам обећо да ћу Ја да финансирам целу кућу Она се не пишмани и Пристаде и сад ја нисам више равајло већ рале због Зашто је то госпоцки и финије, мица спава у прецибље а ја у собу ал Ме све фаћа стра да Ту не бидне нека грешка па јој заото Кажем слуша бре Мицо ту ће се направи Замешатељство па ће биде Неки кијамет. Него иди Ти у собу а ја ћу се мајем у прецобље ал она каже од Мог шлица ја сам газдарица и Заото оћу да будем на лице места и да веднем шта се ради у мој квартил ал сад берем кожу на шилјак што ће да будне кад Дође моја милунка и ведне ову ревену смицу пиљарицу а јесје згодна пас јој њен пиљарски бела Па округла а Она пуста очи ка вилцани ал брата што има Језичину то бре нема у Све јевропе а пцује горе од мијата порезника ал Јопет је народ почитује јербо увек има добре намернице. Па неће диде на пијац већ седи у кујну и чита новине а куј оће пасуљ јал кромпир има да дође на ноге и Да чека. Јакако сад је њена сезона па Зато дигла нос и само се бреца на публику а госпоје не сме ни Да писну већ само циле миле сову мицу Па јој доносе и цигаре и седе сњу у прецобље а она ми после каже е мој равајло ово су све фалцификати и ујдурме оће да преваре ал јопет се ај недам и само

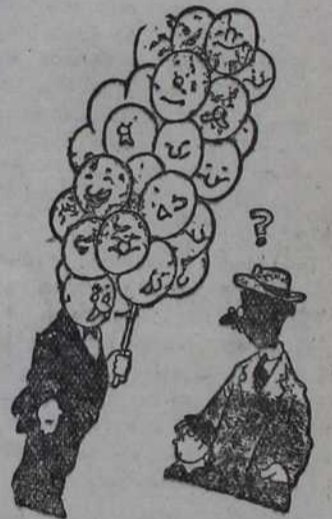
ваш равајло

Асоцијација мисли

— Моја ташта ипак хоће да се досели к нама.

Збунио се

— Опростите које вам је глава!

Жив лексикон

— Пиколо, имате ли ви један лексикон!
— Не, али шта би хтели да знате!

НЕМА ЛЕКА

— Моја жена је страшна! Бежао би од ње на месец.
— Ништа то не помаже. Ја сам од своје жене био побегао на два месеца па ништа не помаже.

ПОСУЂЕ КОЈЕ СЕ ЈЕДЕ

Муж: — Шта је ово? Зашто ми износиш празне тањире?
Жена: — То су тањире од спањака. Остало нам је за ручак. Шта ти фали?! Једи тањире.

Благајница: — До кога места желите карту?
Младожења: — Дајте ми карту за пругу на којој има највише тунела.

Мајка: — Зашто опет плачеш, сине?
Ћерка: — Како да не плачем, кад ће и ова веридба да пропадне. Вељко тражи мираз, а ја немам ни паре...
Мајка: — Не плачи, сине, мој тата ће опет да објави стечај, па ће одмах бити боље.

ВЕШТА ОДБРАНА

— Ви сте фалсификовали овај чек, додајући му цифра.
— Па то иначе ништа не чини. То су нуле.

Козерија

Ћу њима који није упрскао као ђуран мотку.
Жене обелеше образ ко сварака чело. А вала и право је. Нисмо бре брата, могли да их носимо. Пуше, носе панталоне, бију се и псују, љуште ракију а кад треба на ђунију оне извуку реп. Гурале оне тако, гурале, па се ваћ и повсиле каде им се испуни жеља. Нису оне цабе носиле панталоне.
Наслутиле мушки посао а брата какви смо ми данашњи, женаме више личе панталоне него нама мушкарцима а можда ће и ашов да им личи боље него нама. Само није право што ће да се извуку оне незгоде, оне које више нису младе а још мало фали да буду бабе. Те су најгоре и од њиховог језика не може да се одживи. Оне све знају и све критикују оне се се свађају на пијаци а оне су и најопасније спекулантикине! Баш те жене су највише криве што нас мушке више нико не зарезује зато је право да се у свему изравнају са нама и да виде и осете да ли је коза вунен брав.

НИ ОН НЕЗНА

Два пријатеља разговарају после једне пијанке:
— Обећај ми, ако си ми пријатељ, каже један, да никако нећеш причати где смо ноћас били и шта смо радили.
— Ево, дајем ти часну реч, одговара други, а сад, молим те у поверењу: где смо били и шта смо радили!

ИГРА РЕЧИМА

— Малочас сте изговорили реч магарац. Да ли се то на мене односило?
— Не мислите, ваљда, да сте једини магарац на свету?

Шеф: — Ала нас онај путник превари са својим рђавим штофовима!

Директор: — Шта мислите, како би било да га узмемо код нас у службу?

— Баш нам је ова комшиница лепа домаћица, нема ни соли у кући.

— Откуд знате?
— Хтела сам јуче да узajмим од ње, па није имала.

Тећа хоће да иде у позориште. Пребукао се са највећом пажњом и најзад је готов.

— Човече! узвикну тетка, заборадио си вилицу.

— Вилицу? Шта ће ми вилица.

»Отело« није за смејање.

ОХ! ЈОЦО

— Ох! Јоцо ваљда ме нећеш овде пољубити где нас може свако видети!

Анкета у лудници

Један познат, врло радознао но винар, вршио је анкету по некој једва спасли злосретног новинара.
Кроз болничке собе водио га је сам директор луднице. Када су наишли у један подужи ходник, одједном се појавио неки лудак, скочио на новинара, оборио га једним снажним ударцем песнице на под, напразивши му при том добру модрицу испод ока.
Притрчали су чувари и лекари и наредили га да се врати у собу.
— А сада, рекао му је хладно директор луднице, сад ћемо поћи даље, да вам покажемо одељење за тешке лудеке.
— Хвала лепо!.. одговорио је новинар, моја радозналост и са овим шта сам видео до сада, потпуно је задовољена.

Ипак малер

Перић иде улицом, поклизне се и падне. Један пролазник му приђе да би му помогао да се дигне и почне га тешити.
— На крају вам се ипак ништа није догодило.
— Не, одговори Перић, али зато у средини.

Улицом шета носач плаката, али му плакат стоји наопако.
— Хеј, човече, довикну му један пролазник, плакат ти стоји наопако.
— Знам, одговори носач, и гурну у уста комад хлеба, сада ми је поподневни одмер, па не радим.

РАВАЈЛО СЕ СПАСАО БЕДЕ

ШАРЕНА НЕДЕЉА

НИЈЕ ХЕРКУЛ

— Драги, хоћеш ли ме узети у наручје кад стигнемо кући!
— Драга, ја сам Ромео, а не Херкул.

Ха, ха, ха!

— Ми смо веслали и он је испао из чамца.

Која ти је она?

Жена: — Која ти је она Ружа што си је помињао у сну!

Муж: — То је коњ на кога сам се кладио!

Жена: — Тај коњ је јутрос питао телефоном за твоје здравље!

Бодљикаве мисли

Лаж брзо добија крила и ле-ти а онда се обично претвори у стару, крзубу жену, која иде од врата до врата и брбља.

Душа може улепшати тело, а-ли тело може душу само прода-ти.

За богаташе је Бог измислио медицину, а за сиромаше — здра-вље.

Девојка је као вода.
Тиха вода је обично дубока, а чиста вода је већином хладна.

Љубав је веза једне владалач-ке и једне ропске природе. Ни-да двеју једнаких.

Глумцима више импонује и вајмање признање него највећа искреност.

Човек љуби да се растресе, да буде модеран, да се забави, да заборави, да се обогати, да по-буди завист, да буде сретан — али готово никад због саме љу-бави.

Ж

Циција над цицијама

Шкотланђанин прогутао гуму за брисање. Случај је био тежак и хирург је морао одмах да га оперише. После операције, један човек прилази лекару и узбуђе-но пита како је прошла опера-ција.

— Срећно. Да је болесник до-нет пола сата доцније, ко зна како би све испало. Будите мир-ни. Ви сте сигурно његов брат?
— Не, ја сам власник гуме, ко-ју је он прогутао па сам дошао по њу.

РАЗНО

ЗНАК ОЗДРАВЉЕЊА

— Како је ваша госпођа про-вела ноћ?

— Добро, господине докторе, хвала Богу и вама. Луче јој је би-ло толико добро, да је шољом од чаја већ могла да гађа нашу служавку.

ТЕШКА ОДЛУКА

— Не зна човек шта да ради: да ли је боље ћерку удати или не.

— Зашто?!
— Решио се ње, али после мора и њу и мужа да јој издр-жава.

САЖАЉЕЊЕ

— Па добро, разведемо се!
— То нећу!... Нећу да ти дам прилику да се поново ожениш и да кињаш опет неку другу же-ну више него што си мене ки-њо! Нећу да се разведем из са-жаљења према њој!..

ПРАКТИЧНА ЖЕНА

Питала једна жена своју дру-гарицу како је могла да се уда за ћелавог човека.

— Из практичних разлога, од-говори она. Прво, не морам да будем љубоморна; друго, не треба да дајем мужу новац за шишање; треће, када устајем ноћу, не морам да палим свет-лост; зар то није дивота!

ГОСПОЂА КУПУЈЕ ПАПАГАЈА

— Мој муж је отишао на да-леки пут. Пошто сам сама, хтела бих да купим једног папагаја да ме разоноди.

— Изволите, госпођо, овај ов-де колосално прича.

— А уме ли да псује?
— Не брините! Сасвим ће за-менити вашег мужа...

ЛЕКАР И СЕЉАК

Лекар: — Слушај, пријатељу, свињац је одмах до твоје куће, а то није здраво!

Сељак: — Море, мани ти то! Свињац је ту већ тридесет годи-на и ниједној се свињи, хвала Бо-гу, није ништа десило!

ПОЗОРИШТЕ

У ПОЗОРИШТУ

У позоришту поред професора Странића седи неки господин, који јасно одаје неке знаке до-саде. Одједном, овај се диже и шапну професору:

— Молим вас, хтео бих да иза-ђем.

— Ох, то не, младићу, рече строги професор. Останите на своме месту. Ако пустим једног онда ће хтети сви да изађу.

Ж

Довитљиви Јовица

Професор: — Јовице, реци ми једну именицу.

Јовица: — Магарац, молим, го-сподине професоре.

Професор: — Добро. А сада, реци ми, како гласи пети падеж те именице!

Јовица: — Пети падеж те име-нице гласи, молим господине професоре, магараце!

Ж

Професор: — Јовице, реци ми којих риба има највише у Дуна-ву?!

Јовица: — Сомова, господине, професоре.

Професор: — Тако је. А сада пази. На пример ја одем на Ду-нав да пецам рибе. И упечам једног сома великог као ја. Из-вучем га из воде, одем и нађем једна кола, натоварим на њих тог сома и одвезем га својој кући. Како би на то моја жена реаги-рала?

Јовица: — Смејала би се, го-сподине професоре.

Професор: — А зашто?

Јовица: — Па зато, јер би на колима видела два сома.

ПРЕДОСТРОЖАН

— Како можете бити тако не-опрезни? викну директор банке на благајника. Закључајте одмах ту касу!

НЕ ВЕРУЈЕМ У ЉУБАВ

— Верујете ли ви у љубав на први поглед, госпођице Цицо!
— Не верујем.
— Тада морам опет сутра да дођем!

МАЛЕР

— Склоните се да не погинем.

Сеоске девојке

Помену се, не повратило се Сеоске цуре варошки се носе Бациле су сукњу и опаанке Неће више да буду сељанке Да су лепше но монденке што су Селске цуре ошкшале косу Да би биле првокласне цуре Све ставиле најлепше фризура Помадом су намазале лице Око врата сребрне писице Да би мало отменије биле Хаљине им од предратне свиле Па када их гледате из близа Чини вам се да су из Париза Све су дигле главе поносито Јер су ово добиле за жито «Сад смо сила!»... све сељанке вело Па купују најлепше ципеле Ако нису на њих ни навикле Ципеле им на високе штикле У рукама свакој стоји ташна Добиле је за два кила брашна Свака дошла до доброг шешира За њег дала пет кила кромпира Па и друге модерне стварице Добиле су све за намирнице «Може нам се» кажу по сто пута «Сад је дошло наших пет минута!»..

ЖКЕН СЕКЕН

В е с е т и

НАША ПОШТА

Божи: Пошто си без отказа најурен из свога монденског стана, имаш право на бесплатну сеобу до Каира.

Југословенима: Навикли сте на стан са улице па нећете ни да чујете за сеобу «из авлије». Опет остависте Србе да вуку самар.

Газда Ници: Ти осветла образ и прежали целу стотку за Црвени крст. Алал ти вера!

Врач-погађачу: Ти погоди и — поједе питу!

Једном млинару: У мутном се лови али када се, упадне — нема вађења.

Мондену: Цело лето си пробирао место где ћеш да летујеш а у јесен ти, изненада, испале најбоља бања — Бор.

Једном дравру: Купио си клавир да убијеш време музиком али ће многе твоје муштерије да свироју у прсте.

Читаоцима «Веселог Алманаха» — Ужице: Док не изиђе нови Алманах, ви узмите стари и почните да читате од позади. Замислите да је то нови и тако ће вам бар изгледати као неки «ерзац» новог. Самопомоћ више вреди од туђе помоћи.

Многа воле школу!

— Волиш ли, синко, да идеш у школу?

— Ох, много волим да идем у школу и да се враћам, али ми је страшно досадно тамо да седим.

Учитељ: — Гмизавци су животиње који гмижу на трбуху. Ко зна да ми наведе један пример.
— Моја мала сека.

ОН НЕ ВОЛИ ПАКАО

— Зашто се ви, господине Јанковићу не жените!
— Ја сматрам да је брак рај или пакао, па пошто нисам раја достојан, а пакла нисам жељан, свакако ћу умрети неожењен.

ТЕТКА РОЈКА

Одјовара

Роси: Када хоћете да легнете, умите лице хладном водом и намажите свежим парадајзом. Ујутру опет опрати лице и намазати помадом. Ако немате помаду онда је добар и сок од лубенице. После истрљати влажним убрусом. После тога будите сигурни да у соби неће бити мува. Све ће бити на лицу.

Каци: Жуљеви су обична ствар и свако ко жели да буде модеран мора да има бар пет шест комада.

Гини: Сада је сезона за удају јер сваки самац брине за огрев и зимницу па је то најбољи магнет.

Стаки: Добро је док је љубоморан зато ти подгрејавај то његово расположење.

Мицкошу: Мушкарци су гутмани зато и тај није изузетак. Не пуштај га већ деље као плаваз.

Распуштеници: Шта ће ти сродна душа. Много је боље да нађеш сродан џеп.

Учитељки: Цео свет хоће у село а ти би хтела у варош. Види се да ниси савремена.

Гордани: Док траје младост, лако ћеш за удвараче зато се постарај да бар једнога оставиш у туршију — у виду мужа.

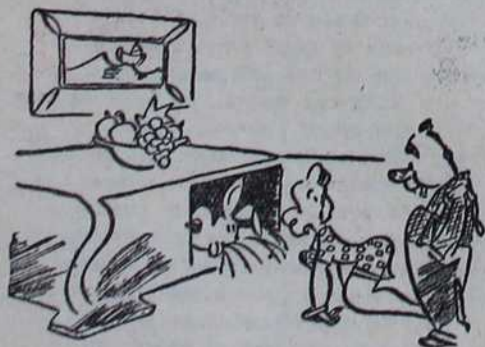
Њејова радоси

Перица: — Да сам старији, данас бих се опио.

Душко: — Зашто?

Перица: — Мој учитељ, који ме стално малтретира, данас се оженио мојом тетком.

ГОСПОДА ПОЉОПРИВРЕДНИЦИ

— Шта кажеш на то! Прекрјуче је наш зец излегао седам младунаца, а јуче и данас ништа. Да нам није подвалио трговац!

Животиња ИСКУСТВА

Жене се често жале на тиранију мужева, али никад на тиранију моде.

Богатство мање вреди од знања. Знање брани човека, а богатство мора човек бранити.

Између две жене, обично, човек више воли ону која то мање заслужује.

Лепа жена се може слушати, али јој се не сме веровати.

Младост нас учи да многе волимо, а старост да многим праштамо.

Има жена које не осећају ништа то су оне које нису волеле никога или оне које су волеле свакога.

Најсрећнија су она бића, која за своје поступке траже награду у својој савести.

Ко не жели да се сазнају границе његовог знања, не треба да их прекорачи.

КАД ЖЕНА ИМА ИСКУСТВА

— Заклињем се, да си ти једина девојка коју сам пољубио.
— То се примећује одмах.